

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg siger, det er en problemstilling, som er opstået – men lad mig så sige – bl.a. med indførelse af fleksjob. Det skal så forstås sådan, at hvis man stod i den situation før, at man simpelt hen ikke var inde på arbejdsmarkedet, så havde man måske ikke et problem med det psykiske arbejdsmiljø på arbejdspladsen, men så havde man et problem med overhovedet ikke at være med på arbejdsmarkedet.

Man kan sige, at problemet er flyttet derind, og vi skal selvfølgelig være opmærksom på, hvordan vi så løser den problemstilling. Men selvfølgelig skal det også holdes op imod, at alternativet for mange af de folk, vi taler om her, var at stå helt uden for arbejdsmarkedet. Der tror jeg i hvert fald, at vi kan komme til at tale om at stå med nogle helt andre typer psykiske problemer og alvorlige på samme måde, som det er alvorligt at være i en situation, hvor man ikke føler sig tilpas på den arbejdsplads, man af den ene eller den anden årsag er på.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det kan jeg ikke være meget uenig i, men det, jeg bad om, var en tilkendegivelse af, om regeringens vil overveje problemerne med, at fleksjobbere ikke bliver ansat med samme rettigheder som andre på arbejdspladsen, og om den så også er indstillet på at se på det problem, som de 70.000, der i dag er ansat i puljejob og aktiveringsordninger, har, nemlig at de arbejder på en arbejdsplads, hvor de ikke har samme rettigheder som deres kolleger.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Thorkild B. Fransgaard som ordfører.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Med hensyn til det psykiske arbejdsmiljø er vi i Fremskridtspartiet ikke sikre på, at det står så dårligt til, som der gives udtryk for. Tværtimod er min erfaring i hvert fald som erhvervsmand, men også efter det, jeg hører rundt omkring, at det går rigtig godt ude på arbejdspladserne.

Der opstår selvfølgelig chikane, der opstår mobning imellem medarbejderne, om det så er i alvor eller i spøg. Det sker jo på enhver arbejdsplads, det sker i enhver kantine.

Men generelt – for at komme frem til det alvorlige – hvis der er psykiske problemer enten på arbejdet, i hjemmet eller andre steder, så er

det noget, medarbejderne klarer med hinanden. Det gælder også med hensyn til arbejdere og arbejdsledere eller virksomhedsejere. Der kan være nogle ting, man ikke ser helt ens på, men at det giver store psykiske problemer, tror jeg ikke på. Opstår der nogle ting, ja, så taler man om det. Jeg vil endda sige, at i mange tilfælde er en sådan samtale mange gange bedre end psykologhjælp.

Når det så er sagt, er det rigtigt, at arbejden ude på arbejdspladserne, enten de er private eller offentlige, må løbe stærkere og stærkere, og nogle af dem bliver hen ad vejen stresset. Det gælder både arbejdstagere og arbejdsgivere, at der bliver mere og mere, de skal udfylde fra det offentlige, der bliver mere og mere fra det offentlige, de hele tiden skal sikre sig bliver besvaret.

En ting, der har været nævnt, kan jeg så også gentage her, det er det nye, der kom sidste år, om, at alle medarbejdere skal være med til at udfylde – hvis jeg husker rigtigt – 16 sider med en arbejdspladsbeskrivelse. I de virksomheder, jeg kender, foregår det på den måde, at man vil ansætte en konsulent til at hjælpe medarbejderne, fordi det er så stort et pres for dem, at de skal sidde og besvare alle de efterhånden ligegyldige spørgsmål.

Sådan noget er med til at udøve et psykisk pres på medarbejdere. Det er absolut ikke med til at hjælpe. Det er bare et enkelt eksempel, men der vælter jo mange ting ned over hovedet på både arbejdstagere og arbejdsgivere herindefra, som er med til at øge det psykiske pres.

Den eneste måde, vi kan hjælpe medarbejderne på, således at de kan tage det lidt mere roligt og de ikke skal løbe stærkt fra tidlig morgen til silde aften, er på et helt andet område, nemlig på skatte- og afgiftsområdet. Der er sket så stor en eksplosion på det område siden sidst i 1980'erne. Også før, men i særdeleshed nu må man arbejde hele dagen lang bare for at tjene penge til det offentlige. Det giver et psykisk pres på medarbejderne. Det er sådan noget, vi skulle tale om, og ikke alt det andet.

Hvis regeringen vil gøre noget for at lette presset på arbejderne, det gælder både inden for det private og det offentlige, hvis den vil gøre noget for, at de kan få mere glæde ved dagen, så skulle den se på det område, for de ved jo efterhånden, at de skal aflevere i nærheden af 70 pct. til det offentlige af det, de tjener, hvis de arbejder fra morgen til aften. Det var det, man